

Yüce Ahlak Üzere Olan Peygamberin Ümmeti Olmak

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

“Seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik.”¹

Zahir, batın, fiil, söz, amel ve itikad bakımından örnek alınacak tek kişidir O:

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا

“Andolsun, Allah’ın Resülünde sizin için; Allah’a ve ahiret gününe kavuşmayı uman, Allah’ı çok zikreden kimseler için her (yönden uyulması gereken) güzel bir örnek vardır.”²

Allah’u Teala’nın sevgisi kendisine ittibaya bağlanan tek insandır:

قُلْ إِن كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

“De ki: “Eğer Allah’ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Çünkü Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.”³

Bu ayet bile ne kadar mühimdir. Yüce yaratıcımız, Rabbimiz Allahu Teala, kendisini sevdiğini iddia edenlerin, Peygamberimize itaat etmesini şart koşuyor. Ve eğer itaat ederlerse kendisinin de onları seveceğini buyuruyor... Azıcık tefekkür eden Müslümanlara bu ayette bile büyük ders vardır.

O ve sünneti varken azap inmez:

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ

“Oysa sen onların içinde iken Allah onlara azap edecek değildi.”⁴

Peygamber düşmanları, O’nun sevilmesinden rahatsız olsalarda, O’nu her şeyden çok sevmeyi, Allahu Teala bütün Müslümanlara bir sorumluluk olarak yüklemiştir:

Ve Allahu Teala kendi sevgisi ile O’nun sevgisini yan yana zikrediyor:

قُلْ إِن كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ رَّاكْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

1 Enbiya, 107.

2 Ahzab, 21.

3 Ali İmran, 31.

4 Enfal, 33.

“De ki: “Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, kazandığınız mallar, kesada uğramasından korktuğunuz bir ticâret ve beğendiğiniz meskenler size Allah’tan, peygamberinden ve onun yolunda cihattan daha sevgili ise, artık Allah’ın emri gelinceye kadar bekleyin! Allah fasık topluluğu doğru yola erdirmez.”⁵

Sevgili Kardeşlerim Ayete göre Resulullah Efendimiz bize:

Babamızdan,

Evladımızdan,

Kardeşimizden,

Eşimizden

Akrabalarımızdan,

Malımızdan,

Mülkümüzden,

Evimizden

Hülasa her şeyden daha sevgili olmalıdır.

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَعْنِ النَّبِيِّ قَالَ: ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ: أَنْ يَكُونَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ أَحَبَّ (إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا، وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ، وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَعُودَ فِي الْكُفْرِ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُقْدَفَ فِي [متفق عليه] (النَّارِ)

Enes b. Mâlik'ten -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre, Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur:

"Üç haslet vardır ki, bunlar kimde bulunursa, o kimse îmânın tadını almıştır: Allah'ı ve elçisini, onların dışındaki her şeyden daha çok sevmek, sevdiği kimseyi ancak Allah için sevmek ve ateşe atılmaktan hoşlanmadığı gibi, tekrar küfre geri dönmekten hoşlanmamak."⁶

Allahu Teala O’nu her şeyden çok sevmemizi buyururken, O’na karşı edepsizlik, terbiyesilikten ve O’nu diğer insanlarla bir tutmaktan nehyediyor:

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا

“Peygamber’i kendi aranızda birbirinizi çağırır gibi çağırmayın.”⁷

5 Tevbe, 24.

6 Buhârî, "Kitâbu'l-îmân", 1/60.

7 Nur, 63.

Her Müslüman O'ndan bahsederken övgü dolu ifadeler kullanmalıdır. Sahabeler “anam babam sana feda olsun, Ey Allah'ın Resülü” derlerdi. Ayeti Kerime ile O'na salat (dua) edilmesi emredildi:

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

“Şüphesiz Allah ve melekleri Peygamber'e salât ediyorlar. Ey iman edenler! Siz de ona salât edin, selam edin.”⁸

Ve kimse sesini O'ndan fazla yükseltmemelidir:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ

“Ey inananlar! Seslerinizi, Peygamberin sesini bastıracak şekilde yükseltmeyin. Farkına varmadan, işlediklerinizin boşa gitmemesi için, Peygambere birbirinize bağırdığınız gibi yüksek sesle bağırmayın.”⁹

Bu ayet nazil olunca sahabenin en muttakileri Hazreti Ebubekir ve Ömer (Radiyallahu anhum) seslerini öyle kısarlardı ki, Resulullah Efendimiz bazen tekrar sorardı. Allahu Teala onlar hakkında şu ayeti indirdi:

إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ

“Seslerini Peygamberin yanında kısarak kimseler, Allah'ın gönüllerini takva ile sınav ettiği kimselerdir. Onlara mağfiret ve büyük ecir vardır.”¹⁰

Muhterem Kardeşlerim

Bir Müslüman en çok Allah'ı seviyor ise, sonrasında Resulullah gelir. Ancak Resulullah tam manasıyla sevilmeden, Allah'a ulaşmak imkânsızdır. Çünkü yukarıda geçen ayette belirtildiği gibi Allahu Teala kendisinin sevildiğinin alametini ve kendisinin de kişiyi sevmesini O'na ittibaya bağlamıştır.

Bu sevgi insanı Allah'a ulaştırır. Peygamberin sevgisi ile yanıp tutuşmayanın Allah'a ulaşması imkânsızdır.

O'nu sevmek de O'na ittibadan geçer. Çünkü seven, sevdiğine itaat edicidir.

Bugün herkesin kendi nazarında çok sevdiği bir kişi veya kişiler vardır. Hatta bazıları taparcasına sever.

Mesela: Hiç unutmamak, aklından çıkaramamak, onun gibi olmaya çalışmak, sözlerini tekrarlamak, her yerde görmeye çalışmak, onun gibi giyinmek, onun gibi giyineni veya konuşanı gördüğü zaman onu hatırlamak... İşte bu aşırı sevginin bir alametidir.

8 Ahzab, 56.

9 Hucurat, 2.

10 Hucurat, 3.

İşte bir kişi Kainatın efendisi Hazreti Muhammed Mustafa (s.a.v.) Efendimizi bütün bu geçici aşkların fevkinde sevmez ise, sevgisi kendini de aşmaz ise imanı tamam olmuyor, yani imandan alacağı lezzete ulaşamıyor demektir.

Şüphesiz ki Peygamberimizi (s.a.v) sevmenin birtakım belirtileri vardır.

Her soyut şeyin vücudu var olduğu somut bazı alametlerinden anlaşılabilir; sevgi, şefkat, nefret, korku, iman, aşk vs... Bebeğinin en ufak bir gürültüsünde annesini yatağından fırlatan hâl şefkatin somutlaşması değil de nedir? Zaten ana demek de şefkatin somutlaşmış, ete kemiğe bürünmesi demek değil midir? Bunun gibi, her soyut şey somut alamet ve işaretlerle arz-ı endam eder, kendini gösterir. Peygamber'e duyulan iştihak da bazı emare ve işaretlerle kendini belli eder. Bir insanda bu vasıf ve haller varsa o, Peygamber'ini seviyor kanaati bizde hasıl olur. Nedir onlar? İsterseniz maddeler halinde sıralayalım.

1) Rasulullah (s.a.v)'e uymak, O'nun (s.a.v.) sünnetini işlemek, söz ve fiillerine tabi olmak, emirlerini yerine getirmek, yasaklarından kaçınmak, güçlük içinde olsun kolaylık içinde olsun, kızmış halinde olsun kızmamış halinde olsun, O'nun (s.a.v.) edepleriyle edeplenmektir. Bunun şahidi ise Allahu Teala'nın Kurandaki şu ayetidir:

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

“Habibim de ki: Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyunuz ki; Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah son derece bağışlayıcı ve esirgeyicidir.”¹¹

2) Rasulullah (s.a.v.) 'in dindeki emirlerini ve yapılması için teşvik ettiği hususları kendi nefsinin hevasına ve şehvi isteklerine uymasına tercih etmesidir. Allahu Teala buyuruyor ki:

وَالَّذِينَ تَبَوَّؤُا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْتِرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَحْنًا نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

“Onlardan (muhacirlerden) önce o yurda (Medine'ye) yerleşmiş ve imanı da gönüllerine yerleştirmiş olanlar, hicret edenleri severler. Onlara verilenlerden dolayı içlerinde bir rahatsızlık duymazlar. Kendileri son derece ihtiyaç içinde bulunsalar bile onları kendilerine tercih ederler. Kim nefsinin cimriliğinden, hırsından korunursa, işte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.”¹²

3) O'nu (s.a.v.) çok hatırlamaktır. Çünkü kim bir şeyi severse onu çok anar.

4) O'na (s.a.v.) ulaşmayı, kavuşmayı çok arzulamaktır.

5) O'nu (s.a.v.) çok anmakla beraber, O'na(s.a.v.) tazim ve hürmet etmek, O'nu (s.a.v.) zikrederken huşu, hudu içinde bulunmak, O'nun (s.a.v.) ismini işittiğinde içi sızlamaktır.

11 Ali İmran, 31.

12 Haşr, 9.

6) Rasulullah (s.a.v.) 'in sevdiği kimseyi ehli beytinden, kendi soyundan olan kimseleri, ensar ve muhacirlerden O' nun (s.a.v.) ashabını sevmek ve onlara düşmanlık yapanlara düşman olmak, onlara buğz edenlere ve (kafirlerden) onlara küfredenlere buğz etmektir.

7) Allah (c.c.) ve Allah'ın Rasulüne (s.a.v.) buğz edenlere buğz etmek, Rasulullah'a (s.a.v) düşman olanlara düşman olmak, O' nun (s.a.v.) dininde bidatlar icat edip sünnetine muhalefet edenden uzaklaşmak, Rasulullah 'ın (s.a.v.) şeriatına muhalif olan herşeyi kendisine ağır gelmektir.

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

“Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiçbir topluluğun, babaları, oğulları, kardeşleri yahut kendi soy-sopları olsalar bile, Allah'a ve peygamberine düşman olan kimselere sevgi beslediğini göremezsin. İşte Allah onların kalplerine imanı yazmış ve onları kendi katından bir ruh ile desteklemiştir. Onları, içlerinden ırmaklar akan ve içlerinde ebedi kalacakları cennetlere sokacaktır. Allah onlardan razı olmuş, onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. İşte onlar, Allah'ın tarafında olanlardır. İyi bilin ki, Allah'ın tarafında olanlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.”¹³

8) Rasulullah' ın (s.a.v.) getirmiş olduğu ve onunla insanları hidayete sevkettiği, kendisi de doğru yolu onunla bulduğu ve onun ahlakı ile ahlaklandığı Kuran-ı Kerimi sevmesidir. Hz. Aişe (r.a.) şöyle demiştir:

“Rasulullah' ın (s.a.v.) ahlakı Kuran ahlakı idi.”

Kuranı Kerimi sevmesi, onu okuması, onunla amel etmesi, onun manasını anlamasını istemesi, Rasulullah' ın (s.a.v.) sünnetini sevmesi ve emirlerini yerine getirmesi, yasaklarından kaçınması ile olur.

9) Rasulullah' ın (s.a.v.) ümmetine şefkat ve merhamet etmek, onlara nasihat etmek, onların yararına çalışmak, onların müşkülâtlarını gidermektir.

O halde Kardeşlerim hepimiz sevgimizi gözden geçirelim. Biz O'nu ne kadar seviyoruz? Hayatını ne kadar biliyoruz, O'nu ne kadar tanıyoruz? Kaç tane sözünü biliyoruz? Zahirten batınen O'na e kadar benziyoruz? Ahlakıyla, hal ve hareketleriyle ne kadar ahlaklandık ve hallendik?

Kendimizi bir gözden geçirelim... O'na ve O'nun muhabbetine ulaşmak için hangi vesileleri aradık? Hangi yollara başvurduk?

Kendimizi bir gözden geçirelim... Hangi batıl aşkları O'nun sevgisine perde yaptık?

O'nu sevmekte aşırı gitmek olmaz. O'nun sevgisinde sınır olmaz. O'nu sevmeyenden Allah razı olmaz. Öyle sevin ki, o sevgi sizi Allah'a ulaştırsın. Öyle sevin ki, o sevgi sizi mahşerde buluştursun. Öyle sevin ki, o sevgisi size Kevser'i tattırsın.

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ سَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: "الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ

*"Kişi sevdiği ile beraberdir."*¹⁴

---

14 Buhari, Edep, 96.

Hazırlayan :
Muhammed DAL
Uzundere İlçe Vaizi